

ಶ್ರೀ ಐ. ಪಿ. ಡಿ. ಸಾಲಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಲಾಸ್ತ್ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Hon'ble Minister has given some assurance in this regard. So we shall go to the next subject.

FINANCIAL BUSINESS

Voting of Demands for Grants of 1981-82 demand No. 20— Food & Civil Supplies.

SRI MANIK RAO PATIL. (Minister for Food & Civil supplies) :

Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move;

“That a sum not exceeding Rs. 1,35,66,000 on Revenue Account and Rs. 21,65,03,000 on capital Account inclusive of the sum granted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1982 in respect of Food and Civil Supplies.”

The question was proposed

† ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್,—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆ. ಇದನ್ನು ಆತಂಕ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಣಿಕರಾವ್ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಡಯಾಬಿಟಿಸ್ ಇರುತ್ತದೆ, ಬ್ಲಡ್‌ಪ್ರೆಷರ್ ಇರುತ್ತದೆ—ಬಹಳ. ಟೆನ್‌ಷನ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಟೆನ್‌ಷನ್ ಇರಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಫುಡ್ ಅಂಡ್ ಸಿವಿಲ್ ಸಪ್ಲೈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಅದನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಉಣವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮೆನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನೇರವಾಗಿ ದಿನಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆ ಇದು. ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕರಾವ್ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಆ ಒಂದು ಸ್ಟೈರ್ಯ-ದೈರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.....

MR. SPEAKER.—Now, it is a 10.25 A.M. We have to close this demand today itself. For fifteen minutes you can speak.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

MR. SPEAKER.—It is a very bad reflections on your party. Whether you have understood what I say ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ೧೫ ನಿಮಿಷ ಎಂದರೆ ನಾನು ೧೫ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ೨೦ ನಿಮಿಷ ಎಂದರೆ ೨೦ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ವಿಪ್ ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದರು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಿದಿರಿ? It is very bad reflection on your party.

SRI S.M. SHEERNALY CHANDRASHEKAR.—I am sorry; I withdraw that.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ಲಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಆಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರದ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳು ನಮಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ, ಈ ತೆರದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಂದ್ರ ನೀತಿಯಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಕಪ್ಪು ಹಣ ಅರ್ಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಿ. ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಂಥ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುತ್ತಾರೆ? ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವ ಒಂದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಅರ್ಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಭಿಕ್ಷವಾದ ಕಾಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಒಂದು ದೃಂದ್ರ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು, ಇದು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿ ಇದೆ, ಅವರ ಆದೇಶವನ್ನು ನಾವು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಎಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸಕ್ಕರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಂತ್ರಿತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಲೆಯೇ ಬೇರೆ. ತೆರದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಒರವು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಇದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಒಂದು ಸವಲತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇರಳವಾದ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಅರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾವು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭತ್ತ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕದೇ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರೈತರ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಗೆ ರೈತರು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲ

ವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಂತೂ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೈಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬೆಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಏರಿತು. ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಬಹಳಷ್ಟು ಬವಣೆ ಪಡಬೇಕಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು — ನಿನ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೌರಕ್ಯಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಟಿಕಲ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೆಂಟಲ್‌ಪೌರಕ್ಯಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಲೇಖನ ಇದೆ. ಆ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ವೇರಿಯೇಷನ್ಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾರಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಈ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕದೇ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ವಾದ.

೧೦-೩೦ ಎ.ಎಂ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಲೆವಿ ಭತ್ಯೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ೮೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಂತೆ ಖಾಸಗೀಯವರು ೧೦-೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬತ್ಯೆವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖಾಸಗೀ ಜನಗಳಿಗೆ ಬತ್ಯೆವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಲಾಭವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಲೆವಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ತುಂಬಾ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಲೆವಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ರವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ರೈತರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರು ಈ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ರವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರು ಭತ್ಯೆವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರಿಗೆ ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತರು ಲೆವಿಯನ್ನು ತಂದು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೊಡುವಾಗ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಹಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ರೈತರು ಇವರ ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಸುಮಾರು ೧೦ ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ೨೦ ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? ಯಾರೋ ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ. ಈಗ ಲೆವಿಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರನ್ನು ವಿಜಯಟರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಿಬರಲ್ ಆಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಹಣ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹಿಡಿತ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರು ಅವರ ಕೈ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಿಬರಲ್ ಆಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಟಾರ್‌ಗೆಟ್‌ಅನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಬತ್ಯೆವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಹಣವನ್ನು ಹಿಡಿತ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಇಲ್ಲದವರು ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಕೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಫಂಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕಳೆಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಂದು ಮತ್ತು ತೇಮಾನ ಬೇರೆ ಹೋಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಹಣವನ್ನು ಬದಗಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೆಲವು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಗಾಣಿಕಾ ವೆಚ್ಚ ಎಂದು ಒಂದು ಚೀಲಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ೬ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನೇನು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಏತಕ್ಕಿಂತರ ಇವರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಪೂರ್ತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ? ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ದೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಸೈಟಿ ಮುಖಾಂತರ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಮ್ರ ದೊಸಗರಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಯವರು ಗಮನಪರಿಸಬೇಕು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಯಾವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಸಮ್ರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ. ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಇದರ ನ್ಯೂನತೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿ ಗೋಡನ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದಂತಹ ಲೆಖ ಬಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಬತ್ತದ ಹೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆ ಲೆಖ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಬತ್ತವೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಂದಾಗ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೇ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬತ್ತವನ್ನು ತಂದು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಗೋಡನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಳಿ ಒಂದು ಬೀಗದ ಕೈ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಬೀಗದ ಕೈ ಇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಬೀಗಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಕನ್ಸೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಾಗ ಗೋಡನ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಬೇಕು ಆ ರೀತಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ದುರುಪಯೋಗಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಸುಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಇಂತಹ ಅವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ದೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ ? ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ದೃಢ ನೀತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಎಂದು. ಅನೇಕರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳವರು ಕೊಡುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಕ್ಕರೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಬದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈಗ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೆಲೆಗೂ ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಬೆಲೆಗೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಗೂ ಕಂಪ್ರೋಲ್ ಬೆಲೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಶೀನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯ ಕೂಡ ನಮಗಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಾರಾಟ ವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಓಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಾರದು. ಇಂತಹ ಒಂದು ದೃಂದ ನೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ? ತಮಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಗೆ ೧೦೦ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ೧೦೦ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಜನರು ಬಂದು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಯಾರು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಬಿಲ್ ಹಾಕಿ ಆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೋ ಅಥವಾ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೂ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಿಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷವೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮುಖಂಡರು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮುಖಂಡರು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ ? ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಮುಂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆಗ ಒಂದು ೧೦ ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಬೇಕು ಎಂಬ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ೧೦ ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಸಹಾ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಮಂಜಿಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದಾಗಿ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಂದು ನನ್ನ ಕಳಕಳಿ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಈಗ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಟೆನ್ಸ್ ಆಹಾರ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಮೈದಾ, ರವೆ, ಗೋಧಿ ಮುಂತಾದ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ಬಿಡವಸಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸಾಲವು ದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಲವುದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಪುನಃ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬದಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಆಹಾರವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಬದಗಿಸಬಾರದು ? ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಡುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಅಭಾವ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೇರಳವಾದ ದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬಂದವು. ಇದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಸಕ್ಕರೆ, ಟ್ರೂ ಹೀಗೆ ಯಾವುದರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಅಭಾವ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಂತಹ ಶಾಸಕರಿಗೇ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರು ಯಾವ ರೀತಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿಮೆಂಟ್ ಪರಿಟ್ ಏಸೋ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಮೂಟೆಗೆ ೬೦ ರೂ.ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ವರ್ತಕರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವವರು ಯಾರೋ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೋ ಅಂತಹ ಕಡೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮರುತ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಹೇರಪಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರೀಯಾಗಿರಲಿ ಎಂದೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀನ್ವಾಲಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಸರ್ಕಾರವೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಸಗಿಯವರು ಯಾರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆಯ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ದಲಿತ ಮಗದವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ವೀಕರ್-ಸೆಕ್ಸ್ ಜನರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಹೇರಳವಾದಂಥ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎ. ಮೊಹದ್ದೀನ್.(ಬಂಟ್ವಾಳ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಇಪ್ಪತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಭಾವನೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಖಾತೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗಿಕರಾವ್ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಬೇಡಿಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಖಾತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಶೀನ್ವಾಲಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಬೇಕಾದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ಒಂದು ವಿತರಣೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೇರಿಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಾಲಕಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿವೆ. ತಮಗಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ಶ್ರೀ ಮೋಹನ್‌ಧಾರಿಯ ಅವರೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೊನ್ಯ ಮಾರ್ಗಿಕರಾವ್ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಈ ಒಂದು ಖಾತೆ ಮೂಲಕ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ಒಂದು ಖಾತೆಯನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತಿನದಿವಸ ಒಂದು ಸಕ್ರೀಯ ಖಾತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಫುಡ್ ಅಂಡ್ ಸಿವಿಲ್ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ ರಾಜ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ಮೆಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ವಿದೇಶದಿಂದಲೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ತರಿಸುವ ಒಂದು ದುರ್ಬರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದಾಗ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಕಾರಣ, ಕಳ್ಳವಿದೀಮರಾದಂಥ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಹಾಗೂ ಬ್ಲಾಕ್-ಪುನಿ ಇರುವವರು ಅಪಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಕ್ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶೀರ್ನಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನಾವಚಾರಿಕ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವನುಷ್ಯ ಬದುಕಲು ಬಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ನೀವು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಜೋಳವನ್ನು ತಾವು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಭತ್ತ ಹಾಗೂ ರಾಗಿಯನ್ನು ಪೂಕ್ಕೂರ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಜೋಳವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಕೀಟಿಂಗ್ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಇನ್ನು ಆದರೂ ಸಹ ಮುಂದೆ ಜೋಳವನ್ನು ಪೂಕ್ಕೂರ್ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಆದರೆ ಕೀಟಿಂಗ್ ಕ್ವಾಲಿಟಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟು ಮಿಂಡದಲ್ಲಿ ೨೨೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಇದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬೀದರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಹಾಗೂ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜನರು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೋಳವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರಾಗಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಪೂಕ್ಕೂರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಇದು ೩ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಟ್ಟರೂ ಸಹ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಫುಡ್-ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇವತ್ತು ಈ ಒಂದು ಫುಡ್ ಅಂಡ್ ಸಿವಿಲ್ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ ಏನಿದೆ ಇದು ಒಂದು ಸಕ್ರಿಯ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಜನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಶುಂಗರ್ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಾವು ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಶುಂಗರ್ ವಿತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ, ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸಕ್ಕರೆ ಕಡಿಮೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ಬೆಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಂತೂ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜನರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಏನಿ ನಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಇದು ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಸುಮಾರು ೭೫೦೦ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಪಾಮಲಿನ್ ಆಯಿಲ್, ಖಾದ್ಯ ತೈಲವನ್ನು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖಾದ್ಯ ತೈಲ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಇಂಡೋನೇಷಿಯ ಮುಂತಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಯ ಪಾಮಲಿನ್ ಎಣ್ಣೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಸ್ಪೆಸರ್ಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನಿಗೆ ಪಾಮಲಿನ್ ಎಣ್ಣೆ ಅಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಜನಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನತಾ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲೂ ವಿತರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ೨೦ ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ತಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಯ ಪಾಮಲಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಬಂದಿದೆ, ೭೫ ಭಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿ.ಬಿ.ಡಿ. ತನಿಖೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೊಆಪರೇಷನ್ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಆಪರೇಷನ್‌ಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಫುಡ್ ಅಂಡ್ ಸಿವಿಲ್ ಸಪ್ಲೈಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ದಯಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಮಗೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾರೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೆ.ಜಿ., ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೆ.ಜಿ. ಮಾರಿದ ಎಂದು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಪಾಪ್ ಡೀಲರನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೆ ಹಾಕಿ, ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಯಾರು ಡೀಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜನತಾ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಅವ್ಯವಹಾರ

ನಡೆದಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಏನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಡಿಸ್ಟಿಬ್ಯೂಷನ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಸರಿ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಜನ ವಂಚಕರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಜನತಾ ಬಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಹೋಲ್‌ಸೇಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಸ್ ಯಾರೇ ಇರಲಿ, ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವಿಯಾಗಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಕೇವಲ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವೇ ಜನ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದಂಥ ತನಿಖೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. I demand a COD probe into this whole episode of palmolein oil, I would like the Hon. Minister to come out with specific answer for this.

ಅಮೇಲೆ ಟೆಕ್‌ಟೈಲ್. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಗೊಡ್ಡ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದರ ಒಂದು ಕ್ವಾಂಟಿಟಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಾನು ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಟೆಕ್‌ಟೈಲ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕನ್‌ಸ್ಯೂಮರ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಟೆಕ್‌ಟೈಲ್ ಕಮಿಷನರ್‌ಗೆ ಮಿಲಿ ಮಾಲೀಕರ ಮಾನವಳಿ ಹಾಸ್ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಟೆಕ್‌ಟೈಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ. ಮೂಲಕ, ಜನತಾ ಬಜಾರ್ ಮೂಲಕ, ಪ್ರೈವರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಟ್ಟೆ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವರ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವರ್ ಇದೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೈವರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕ್ವಾಂಟಿಟಿ ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬೇಡಿ ತರಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾರಣ ಈ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ಆಫ್ ಫುಡ್ : ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇರಲಿ, ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತೂಕ ಜಾಸ್ತಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದೆ. ಶುಗರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂರುಗಳನ್ನು, ಕಲ್ಲನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ we want to live on adulteration ಎನ್ನುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭಾವಿ ಜನ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಖದೀವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಟೆಕ್ನೀಷಿಯನ್ ಇಲ್ಲ. This is a shame. ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಟೆಕ್ನೀಷಿಯನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂಥಾವನ್ನು ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದರೂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ದಾರಾಣಿ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. We cannot live without adulteration any more. ಕಳ್ಳ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಆದಂಥ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾಳೆ ದಿವಸ ಫುಡ್ ಪಾಯಿಸನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸತ್ತಾರೆ ಎನ್ನ ತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಾವು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದು ತಾವು. ಈ ಒಂದು ಹೆಲ್ಪ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನೂ, ಫುಡ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನೂ-ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅಡಲ್ಟರೇಷನ್‌ನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಮದತ್ತರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿತರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ವಿತರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ. ಸ್ಕೇನ್ಲಿಟಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವ್ಯವಹಾರ

ನಡೆಯುವುದು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಯಾವಾಗ ಕೌಂಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಸ್ಟೇರ್ಲಿಟಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅದನ್ನು ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಿರತಕ್ಕೆ ದುರ್ಬಲವರ್ಗವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್ ಕಟ್ಟುವವರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಮೆಂಟ್ ಪಡೆಯುವವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಫೋನ್‌ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನು ೫-೧೦ ಮೂಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೇಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಜನ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸಿಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

೧೧-ಎ, ಎಂ.

ನಾವು ಅನೇಕ ಸಲ ಯಾರು ಯಾರು ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಪರ್ಟಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಾವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಇವತ್ತು ಎಂದರೆ ಯಾರೋ ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಅಲಾಟ್ ಆಗದಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು. ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ. ಆನಂತರ ಇವರು ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇನ್ನು ಸೌದೆ ಕೂಡ ಇದು ಒಂದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಸ್ತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಜನ ಸೌದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಆಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಬಡ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ರಾಗಿ, ಭತ್ತ, ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡಬಹುದು ದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ತಿನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಸೌದೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಆಹಾರದ ಖಾತೆ ಏನಿದು ಅದು ಸಕ್ರಿಯವಾದಂಥ ಖಾತೆ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಖಾತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ್ ಮಂಲ್ಕಿ (ಮೂಡಬಿದಿರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಬೇಡಿಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲೆವಿ ಪ್ರೈಜಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೀ, ದರಕು ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಸ್, ಮೀಡಿಯಂ ಫೈನ್ ಎಂದು ೩ ವರ್ಗಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಫೈನ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದರಕು ಭತ್ತವನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಅದು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಬೆಳೆ, ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು ೫-೬ ರೂ. ಕಡಿಮೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ತರಹ ಕ್ರಯದಲ್ಲಿ ವೇರಿಯೇಷನ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಯಲು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ವರದಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಇವತ್ತು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ೧೦೯, ೧೧೩ ರೂ. ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ೧೧೩ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ಬಡ ರೈತ ೫ ಎಕರೆ ಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಕ್ರಯವನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವಾಗ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇವತ್ತು ರೈತರು ಅಂದೋಳನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇ ಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ರೈತರು ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅವನು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಉತ್ತಮ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನೀವು ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ೩೦೦ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಆಗ ಅವನು ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಸಭಾಧಿ ರೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ೩ ರೂ.ಗಳಿದ್ದರೂ ೨ ರೂ.ಗಳ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಹಾರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಸಹ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಬಹುಶಃ ನೀವು ಏನು ೯೦, ೮೦ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಸೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಯೋಗ್ಯ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರವರರು ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಯವರನ್ನು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಕೇವಲ ಲೆವಿ ಭತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಸ್ಟೋರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಬಿಡ್-ಟೆನ್‌ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ತೊಂದರೆ ಏನೆಯಾದರೂ ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಪುನರಾಚಿ ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೋಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡೈಯೇಜನ್ನು ೨ ಪರ್ಟೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇ ಕೇವಲ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ೨ ಪರ್ಟೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ.ಗಳಿಗೆ ಬದಕಷ್ಟ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ೧೯೭೫ನೇ ಇಸ್ರಿಯಲ್ಲಿ ೩ ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ರಾ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ.ಗಳಿಗೆ ಬದಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಡೈಯೇಜನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಎಂ.ಸಿ.ಗಳು ಬದುಕುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಲಲಕ್ಷ ೨ ಲಕ್ಷ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುವುದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ, ಈಗ ತಮಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಎರಡೂ ಅಂಗಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುನರಪಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪುನರ್ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಬಂದೆರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರೆತ್ತುವ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಬಂದ ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಬಾರದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ಸಿ. ಯವರಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ೩ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಾನು ಸಹ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಇದರ ವಿತರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು ನಿಮಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೋಟಾ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತರಲು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಆ ಅಪ್ಪುಸಂದ್ರಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಸುಮಾರು ೧ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಿಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಯಿತು ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ದೊರೆಯದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಕ್ಕಿಯ ಕ್ರಯ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಅಕ್ಕಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕ್ರಯ ಏರುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಡಿ.ಸಿ. ಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಏನು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರುತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಒಂದು ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಎಸ್.ಗೆ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಅಲಾಟ್ ಆಗಿದೆಯಾದರೆ ೫-೬ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅನ್ನು ಕೂಡ ಆಹಾರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಪಾಲಾದರೂ ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಿಗದೆ ಕೊಂದರೆಯಾಗುವುದು ಸಹಜ ಇನ್ನಾದರೂ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಏನು ಕೋಟಾ ರಿಲೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಗೆ ದೊರೆತು ಜನರಿಗೆ ವಿತರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ.ಎಸ್. ನವರು ಪೂರಾ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಅಕ್ಕಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಪಾಮೋಲಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ನೀಡುವಾಗ, ಎಷ್ಟು ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡುವಾಗ ಇಂಥವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರೈವರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲೇ ದುರ್ಮ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಂತಹ ಎಲ್ಲ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಜನತಾ ಬಜಾರ್ ಒಂದಕ್ಕೇ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಉತ್ತರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮೊಬ್ದಿನ್‌ನಾರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಿ.ಬಿ.ಡಿ. ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಹಲ್ಲರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಜನರೂ ಹಲ್ಲರ್ ಮಿಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಳಿಗೆ ದಿನಗೂಲಿ ೧೦ ರಿಂದ ೧೫ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇದ್ದು ಕೂಲಿಗಾರರೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಹಲ್ಲರ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬೇರೆ, ಸ್ವಂತ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್, ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರ್ ಹಾಕಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೦ಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ಗಳ ಸರ್ವೀಕರಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ೨.೨ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಕಾಟಾವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಇರಬಹುದು. ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತಾವು ಕೇಂದ್ರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಹಲ್ಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸಂಗಿ ಹಲ್ಲರ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹಲ್ಲರ್‌ಗಳಿಗೆ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರಿಸ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದ ರಿಂದ ರಾ ರೈಸ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಳುವರಿ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ರಾ ರೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಲ್ಡ್ ರೈಸ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಅವರಿಗೆ ಈ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರ್‌ನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರಿಸ ಆಗತಕ್ಕವಿರುತ್ತದೆ. ೨೦-೨೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮಿಷನ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ್ದರೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಳುವರಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತೌಡು ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ನಷ್ಟವೇ ವಿನವ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಬಾಯಿಲ್ಡ್ ರೈಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರಿಸ ಆಗತಕ್ಕ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ಅದರ ಆಗತಕ್ಕ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವುಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೦ ರಿಂದ ಸರ್ವೀಕರಿಸದ ಇರುವ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ವೀಕರಿಸಲು ಏಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸಕ್ಕರೆ ವಿತರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಮೊಹದ್ದೀನ್‌ರವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ಒಂದು ಕೆ. ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨೫೦ ಗ್ರಾಂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ, ಒಂದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಎಂದು ತಾರತ್ಯವು ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಕ್ಕರೆ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಿ. ವಿ. ಪತ್ತಾರ್ (ಜಮಖಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಪೂರೈಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಮತ್ತು ವಿತರಣಾ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕ ಪೂರೈಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ಇರಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯಗಳೆವರೂ ಅನೇಕರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಸೀರಾಶಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಶೀರಾಶಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈ ಇಡುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಾಕ್ಸ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್, ದೈಲಿಂಗ್ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕಟ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬೆಳೆದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಮಾನ್ಯ ಮೊಹದ್ದೀನ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಿತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರಲ್ಲದೆ ವಿಷಪೂರಿತ ಆಹಾರ ಗಳ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಜನರು ಸಾಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಕ್ಟ್ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಈ ಕೆಟ್ಟ ರಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ

ಪಾಟೀಲರು ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಭವಿಗಳು. ಅವರು ಕೇವಲ ಶಹರದಲ್ಲಿಯೇ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಾಗ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇವೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖೇನ ಒಂದು ಕಡೆ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಜನರ ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಜನರ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಇಲ್ಲದಾಗ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ಈ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರಿಂದ ದಿವಸ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಹೊಸದೇ ನಮಗೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿರಾಶಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರವೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಗದಂತಾಗುತ್ತವೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಂಗ್ ಇದೆ, ಬ್ಯಾಕ್ ಕಲಬೆರಕೆ ಇದೆ, ಕಲಬೆರಕೆ ಇದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಲಬೆರಕೆ ಇಂಥಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಏನಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಸಜ್ಜನ ಶೆಟ್ಟರು ಎಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಕ್ಕಿಯ ಜೊತೆ ನಾಲ್ಕು ಮೊಟೆ ಹರಳುಗಳನ್ನೂ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಸಜ್ಜನ ಶೆಟ್ಟರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಶೆಟ್ಟರು. ಹರಳುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕಲಬೆರಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಬ್ಬರಿ ತೈಲದಲ್ಲೂ ಕಲಬೆರಕೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅಂಥ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದಿದೆ. ಆ ತೈಲವನ್ನು ತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಕೂದಲು ಉದುರುತ್ತದೆ. ಕಲಬೆರಕೆ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಗ್ರಾಹಕರ ಮನಸ್ಸು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹತ್ತು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಥವಾ ಏನೇ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೇ ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರಿ, ಎಷ್ಟೇ ಸೋಪೈಟಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನೀವು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಗರಕ್ಕೂ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ. ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಗ್ರಾಹಕರ ಚಳುವಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗದ ಹೊರತು ಇದರ ಮೇಲೆ ಈ ಅನಿಷ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಬೆಂಬಲದ ಬೆಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ practically we have failed to contain the spiralling of prices. Inflation is going on like anything. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು. ಯಾವಾಗ ಈ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುತ್ತವೆ ಆಗ ರೈತರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬೇಡಬೇಕು ಗುತ್ತದೆ. ರೈತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುತ್ತರು ತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿ vicious circle ಹಾಗೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬೇಕು ತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಬೆಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಏರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಏರುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Parity of prices between industrial goods and agricultural goods is a necessity. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಗೂಡ್ಸ್ ಬೆಲೆಗಳು ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಗೂಡ್ಸ್ imbalance ಆಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಬಲದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಚಳುವಳಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ

ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಗೊಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಗೊಡ್ಸ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಾಂತರವಾದ ಬೆಲೆ parity of prices ತರದೇಹೋದರೆ ಬೇರೆ ಗತಂತರವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಲೆವಿಹಾಕುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಈ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಪುಟ ೧೧ರ ಬಗ್ಗೆ ಸೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. This is rainfall area. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಲೆವಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ For the first one acre nil, for the next one acre nil; for the next five acres up to seven acres, you put one quintal per acre. ಬಹುಶಃ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಭಾಗದವರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಗೇಲ್ಬರ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಡ್ರೈ ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಛಲೋ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಚೀಲ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಮೇಲೆ ಲೆವಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬೆಳೆದದ್ದು ಅವರಿಗೇ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ಎಕರೆ ವರೆಗಾದರೂ ಲೆವಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ೬-೭ ಚೀಲ ಆದರೂ ಅದು ಮನೆಗೇ ಸಾಲುಪುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆಗೆ ೧೦-೧೨ ಚೀಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇಂಪ್ರಾಕ್ವಿಕ್ಟ್ ಆಗಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ಎಕರೆ ವರೆಗಾದರೂ ಲೆವಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಿ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಜೋಳ ತಿನ್ನುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಸಲ ನಾನು ಒಂದು ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೇಕಾರರು, ಬೀಡಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಇರುವಂಥ ಬಡ ಕ್ಷೇತ್ರ. ರಬಕವಿ, ಬಿಸಹಟ್ಟಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಜಮಖಂಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಜನರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೯ ಸಾವಿರ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಬರಗಾಲ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಜನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗೊಡೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಹಾಗೆ ಹೋದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಜಮಖಂಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಬೀಡಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಜನಗಣತಿ ಮಾಡಿಸಿ. ದಯಮಾಡಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಇನ್‌ಫಾರ್ಮ್ ರೇಷನಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಏರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಕಾಪು ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕಂದಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸಭೆಯ ವಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಹಾ ರ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಲೆವಿ ಭತ್ತವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ೭೭ ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆಂದರೆ ಲೆವಿ ಬರುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಧಾರಣೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು; ಸರ್ಕಾರ ಸಪ್ಲೈ ಆಫ್ ಫೈಸ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಧಾರಣೆ ಏರಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಭತ್ತದ ಧಾರಣೆ ಏರಿದ ಮೇಲೆ ವಿನಾಯಿತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಧಾರಣೆ ಸಿಕ್ಕದೇ ರೈತರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರ ಸಂಘದವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ೧೦೫-೧೧೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಣ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ಲೈ ಆಫ್ ಫೈಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಪೋತ್ಕಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೬೦-೧೭೦ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಧಾರಣೆ ಇದ್ದು ಲೆವಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಲೆವಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಅಭಾವ ಬಂದಿದೆ.

೧೧-೩೦ ಎ. ಎಂ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅಹಾರ ಸರಬರಾಜು ನಿಗಮದವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದ ಭತ್ತ ಶೇಖರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದ ಅನುಭವವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹಸರು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ತೂಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಗಲೇ ಒಂದೆರಡು ಕಿಲೋ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಘದವರು ಪಾಪರದಲ್ಲಿ ಕೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ತಿನ್ನುವ ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಲಿಷ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ವಹಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಉಂಟು. ಅವರು ಮಾಡುವ ಅಕ್ಕಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರೂ ಕೂಡ ೭೦ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ; ಅವರು ಕೊಡುವುದೂ ಅಷ್ಟೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹೇಳಲಾರೇನು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಏನೆಂದರೆ, ಕಳೆದ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭತ್ತವನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಭತ್ತ ಕೊಡುವುದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಭತ್ತವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ನಾವು ಜನರ ಮುಂದೆಯಾವ ರೀತಿ ಹೋಗುವುದು ? ಈ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಲ್ಲದೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಹಾರ ನಿಗಮದ ದಾಸ್ತಾನು ಗಾರರಿಗೆ ತಾವು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಆದೇಶ ನೀಡಿ, ನಮಗೆ ಭತ್ತವನ್ನೇ ಕೊಡಿಸಿದರೆ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ರಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ರಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಗಿಯಲ್ಲಿ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶ ಬಹಳವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಾರಭಾವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಡವರು ಇದರಿಂದ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡವರೂ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗದೇ ತಡ್ಪಿದೆ. ಬಡವರು ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ರಾಗಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ಅಕ್ಕಿ ಧಾರಣೆ ಏನಿದೆ. ಬಹಿರಂಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಂದು ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಕಾರ್ಡ್ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲಿಮಿಟ್ ಬೆಲೆಗೂ ಮತ್ತು ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಕ್ಕಿಯ ಮಾರಾಟ ದರಕ್ಕೂ ಅಂತರ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಅಂತರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಲಿಮಿಟ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಡ್ರೈಯೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ದಾಮೋದರ ಮಲ್ಲಿಯವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ತಾಲ್ಲೂಕು ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನ ಮಾರು

ಕಟ್ಟಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಗಿದ್ದೆ ; ಈಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೋಟಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇಲ್ಲ ; ಕುಸುಬಲು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಳೆ ಇದ್ದು ಸದಾ ತೇವ ಇರುವುದರಿಂದ, ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುಕಟ್ಟಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೂವರೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡ್ರೈಯೇಜ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಆಹಾರ ನಿಗಮದವರು ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕ ಪೂರೈಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಗರಿಕ ಪೂರೈಕೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ರೀತಿಯ ಅಪ್ಪವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅಪಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಕೈಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಎಡೆಗೊಡದೆ ಒಂದೂವರೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡ್ರೈಯೇಜ್ ಆಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಿಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಾದ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಿಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಕೋಟಾ ಕನಿಷ್ಠ ಇದೆಯೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚು ಕೋಟಾವನ್ನು ತರಿಸಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಿಲ್ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಿಮೆಂಟ್ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಲವಾರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಸಲ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕೋಟಾ ಕೇವಲ ದಾಸಾನಿಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ರದ್ದಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಲವಾರು ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬಂದು ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಸಿಮೆಂಟ್ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲದಾಗಿದೆ. ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಒಂದೆರಡು ಚೀಲ ಸಿಮೆಂಟ್ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಗದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರು ಶಾಸಕರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಒಂದು ಶಾಚಗೃಹ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಭವ್ಯ ಭವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತವರೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಬಡವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೂಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲೂ ನನಗೆ ಸುತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೋಟಾ ಕೊಡದೆ ಅವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಡೆಸುವ ಮೋರಿ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಬಾವಿ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಂತು ಹೋಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಬರುವ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೋಟಾವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ರೋಲರ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರೋಲರ್ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೊಂಟು. ಈಗ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದ ಗೋಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ಕಡಮೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಗೋಧಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೋಧಿ

ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಆದರೆ, ತಾವು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಮಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲೇ ೫೦-೬೦ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ತಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗೋಧಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ತಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಐದಾರು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲೇ ಗೋಧಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ಬರೀ ಅಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುವ ಜಿಲ್ಲೆ. ಆದರೂ, ಗೋಧಿ ತಿನ್ನುಲು ಆಸೆ ಇರುವ ಜನರಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ರವೆ ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಕಿ ಗಿರಣಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆಿದೆ. ಅದು ತಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೆಳಚು ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕುಸುಬಲು ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಕುಸುಬಲು ಅಕ್ಕಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರಬ್ಬರ್ ರೋಲರುಗಳನ್ನು ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಅದಿನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದು, ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ಪಾಮೋಲಿನ್ ಎಣ್ಣೆ ವಿಷಯ. ಖಾದ್ಯ ತೈಲಗಳ ಅಭಾವವಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಹಕಾರ ಸಚಿವರೂ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮೊನ್ನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದು ನನ್ನ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಾಮೋಲಿನ್ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಬೇಗಾಯಿತೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನ ಮಾರಾಟ ಸಂಘಗಳೂ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಇದನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವಾಗ, ಪಾಮೋಲಿನ್ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿಸಿದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿ. ದೊಡ್ಡ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ಸಕ್ಕರೆ, ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ಸಕ್ಕರೆಯ ಬೆಲೆ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಲೋಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಬಹಿರಂಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಕಿಲೋಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಹಂಚಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದು ಅವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಸಂಘದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ಬಂದುವೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅವ್ಯವಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡದೆ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI M. H. BEKINALKAR (Sindgi)—Mr. Deputy Speaker Sir, while welcoming the demands made by the Hon'ble Food Minister, I would like to make the following suggestions.

It is really a very difficult subject on earth. In a vast country like India to procure food and distribute it properly, it requires a firm and very intelligent hand. I don't know how Sri Manik Rao Patil has been so mild in dealing with the subject. Since he has taken charge as Food Minister I thought he would be a very strong hand in dealing with the subject. Then, I am sorry to say that officials are also not doing their best to cope with the situation. Recently when I was in my constituency about three months back there was no food at all in the villages and there was hardly one or two bags of jowar in each house and at that time the Food Corporation authorities came there to purchase jowar. I beg to submit here that the decision, the policy was rather belated. Had they taken such step a fortnight earlier they could have procured sufficient food in the district of Bijapur as well as elsewhere. Such a belated action or a neglected act, rather if I may be permitted to call it, made the policy fail and they could not procure the food. Otherwise, I think, prices could have been controlled to certain extent. That was one of the ways to control the prices and that was the opinion of the experts.

Secondly I beg to submit that the State Government cannot go on blaming the Centre by saying that it is the Central Government's duty to frame the policy regarding food. It is the responsibility of the State also to procure as much food as required by it, by its citizens and to have a proper distributing agency. I know for certain that any State Government cannot go in for importing from foreign countries. It is upto the Central Government and that will be done by the Centre and the Hon'ble Minister of our State can convince the Central Government and secure from them the required quota and have proper distribution.

Thirdly the distribution system is worst. The Government has issued circulars appointing Panchayats, Societies and Grama Mandals to be the distributing agencies in the villages. To my knowledge, 85% of these distributing agencies are Grama Mandals only. These Grama Mandals have no base at all. They are not registered bodies and the Government cannot take any action against them. It is only some private persons in the name of Grama Mandals or Yuvaka Mandals or Mahila Mandals come and take the sugar quota only and not other foodgrains. They do not touch other things. It is the experience of officers also and it is the experience of every social

worker and this is going on in this State. So, I would request the Hon'ble Minister through you Sir, to finance these Panchayats and Societies which are registered bodies wherein we can have some audit and find fault and also we can call for explanation from them Grama Mandals or Yuvaka Mandals are of no use. At once they must be stopped. Only as MLAs, MPs and some other social workers we are going on giving letters to the Tahsildars and Food Assistants to distribute food to such and such a person. There is no end to it. Sir, I very sincerely feel that in entrusting the agency we must be very careful. We are giving to Panchayats where there is no money. They cannot purchase ten bags of jowar and five quintals of sugar when they have no money. So they cannot deal in these things. So it is a bad policy. Why you call that panchayats should come forward and entrust them this work when they do not have money. When the Society is bankrupt, how can they go on purchasing I wish you make a list of individuals who are said to be honest, take a report from the Police Department and create a cadre of persons who can be of some service to the villagers and entrust them the work. Don't entrust in the name of Grama Mandals. It is an artificial body not registered and has no absolute recognition and has no responsibility at all. So Sir, I very sincerely appeal to the Hon'ble Minister to do something with these distributing agencies so that real distributing agencies can be of some help to these villages.

Sir, one more thing which I would like to bring to the notice of the Hon'ble Minister through you is, that we are distributing fair price cloth through Janata Bazaars and some other articles. The Janata Bazaar authorities give one bar soap along with the fair price article or they give some razor blade, which absolutely the villager doesn't require. Because of financial inability of the villagers or a person you are giving him fair-price cloth or some other article and you give him a Hamam soap or a packet of brook-bond tea. But they never use Hamam soap and brook-bond tea. These are such things that are happening. I hope this will be taken up very seriously and the real purpose for which we are maintaining these fair-price shops or agencies can be of some worth. With these suggestions I request the Hon'ble Minister to take all his officials into confidence and the last suggestion that I would be making is, in districts we find Food Assistants to the Deputy Commissioners are promotees and it is such responsible work wherein honest man is

required. I don't mean that they are all dishonest but there is a practical difficulty with promotee officers and I hope IAS officials will be posted to this cadre so that this may work well. Thank you.

† SRI MANIK RAO PATIL—(Minister for Food and Civil Supplies)—Sir, I am grateful to Sri Chandrashekar, Sri Patter, Sri Mohideen and other hon. members for having participated in this Demand and referring to various commissions and omissions. I am also grateful to Sri Sheernaly Chandrashekar, who has expressed grave concern about my health. But I assure him Sir, there is very very least scope of his replacement in my place. That much I can say.

SRI S. M. SHEERNALY CHANDRASHEKAR.—I cannot replace you I know, at least in Karnataka.

SRI MANIK RAO PATIL.—So far as Food Department is concerned Sir, it has twin responsibilities. One is procurement of food and another is distribution of the food and also by the way the department has been entrusted to exercise various control orders which have been issued from time to time by the Government of India and also State Government. Sir, during the course of deliberations on the functioning of this Department some of my colleagues have referred to various points which I would like to explain in detail point by point. One of my friends Sri Sheernaly Chandrashekar, has referred a number of points. One of them is that many of the Taluka Agricultural Produce Co-operative Marketing Societies (TAPCMS) which have been entrusted with the job of procurement of levy paddy on behalf of the Government are sustaining heavy losses due to lack of commission and also due to non-acceptance of the responsibility by the Civil Supplies Corporation for making good the loss which they are sustaining. Sir, in this regard, I would like to mention here so far as we are concerned after calculating all the necessary expenditure which are required during the course of procurement we have reasonably fixed a certain amount of margin which every TAPCMS should get and so far as the losses sustained on account of drriage is concerned, I believe, it is fairly sufficient. During 1979-80 Government have allotted a drriage of 3% instead of 2% and I think after allotting this 3% drriage there is no reason why the TAPCMS should suffer losses. Therefore I do not think there is any justification in blaming the Government that Government is not meeting the losses sustained by the Taluk Agricultural Produce Co-operative Marketing Societies.

Secondly, Sir, he has also suggested that paddy should be kept in a double lock and key system. Sir, it is perfectly all right. There is justification in his suggestion and so far as we are concerned

certainly we have already taken all these measures. But inspite of our best efforts for maintaining this double lock and key system there are some evil genius in the society trying to break this. To this Shimoga is a well known district which I need not elaborate here. My friend Sri Sheernaly Chandrashekar knows very well about it. Nearly half-a-dozen cases are pending in the Court of Law. We are taking action against these societies from whom Government has to get lakhs of rupees. Sir, another one point which he has mentioned is about sugar distribution, particularly on special occasions like marriages and other functions. Sir, Deputy Commissioner has no power to allot even a single bag of sugar, whereas if it is manipulated it could be easily secured through the societies. Sir, there is a considerable truth in his expression. Since we have undertaken the distribution of sugar on the basis of certain guidelines given by the Government of India wherein Government of India will allot sugar to the State Government under public distribution system not a single kilogram can be diverted for any other purpose except distributing it to the people through public distribution system for consumption of the individual. Therefore, Sir, neither the Government is in a position to allot any sugar on particular occasions nor we can permit the Deputy Commissioner to divert sugar which is meant for public distribution system. Therefore, Sir, we cannot concede the demand of hon. member for diverting sugar for other purposes other than public distribution system. He has also suggested to distribute sufficient quantity of sugar, which again is beyond our competence since the allotment of sugar to us will be made by the Government of India. The distribution of sugar under the public distribution system is subject to availability of allotment by the Government of India every month to the State and in turn we distribute it on the basis of certain formula. He also suggested that kerosene agency should be given to the persons belonging to the weaker sections of the society. Sir, I fully appreciate his gesture. Government is also equally keen and anxious, to do something for these weaker sections wherever it is possible. Sir, so far as allotment of kerosene agency is concerned it is not within our hands. The agency to individuals are allotted by various companies which are dealing in kerosene and so far as Government is concerned it can only regulate the distribution system. Allotment of kerosene is being made to the State through the public distribution system so that it could reach the nook and corner of the State and all sections of the society. So, Government is only a regulatory body. Under that also we are keeping certain control by issuing licence so that it should not pass to the wrong hands. Therefore, allotment of agency to the persons of the weaker sections is

not in our purview. I can only express my appreciation and sympathy for his suggestion but I feel that I am helpless in this regard.

Sir, another suggestion came from hon. member Sri Mohideen. He has suggested that essential commodities should be channalised through the Government agencies. Sir, here I would like to inform the House that Karnataka is one of the pioneer States in the entire country which has taken public distribution system on such a systematic manner. I am proud to say that we are maintaining all the commodities through the public distribution system. I request that various Chairman of the legislative Bodies whenever they visit other States, they must go and make it a point to study this aspect. Then they will be in an exact position to know to what extent Government is doing under the public distribution system. So, his suggestion is a valid one and as things stand today, there is no scope for any other agency for undertaking this distribution. It is only the Government which has taken the responsibility of distributing of essential commodities. He has also raised one of the relevant points in which he desired to know about the functioning of the Karnataka Civil Supplies Corporation. What exactly its functions and to what extent it is contributing to the exchequer after having invested so much money on behalf of the Government. Sir, this Corporation came into existence in the year 1973 under the Companies Act and I can say that this Corporation ever since it came into existence, it is rendering valuable services to the State by way of acting as an agent for collection of levy paddy and also lifting various quota allotted by the Government of India for meeting the public distribution system. Sir, if we go through the yearwise performance, then the hon. members of this House will come to know where actually this Corporation stands. In the year 1973-74 purchase value through this Corporation was 16.81 crores and profit earned was 1.3 lakhs rupees. In 1974-75 the purchase value was Rs. 30 crores and profit was Rs. 17,98,000. In 1975-76 purchase value was Rs. 50.58 crores and profit was 15.65 lakhs.

At 12-00 NOON

Year	Purchase value	(Rs. in crores)
		Profit
1976-77	...	15.6
1977-78	16.28	30.70
1978-79	12.13	13.97
1979-80	32.00	30.04
1980-81	...	27.79

Sir, you can well imagine, from 1973 to 1980 how it is progressing in an ascending order. I am sure this year, the turn over may cross nearly Rs. 100 crores. I have a firm faith and belief that our Corporation will become one of the model Corporations among all the Government owned Corporations. Time alone will show to what extent it is rendering useful service to the State. Sri Mohiyuddin said that the Government is always shirking its responsibility of procuring coarse grain like Jowar under pretext that it does not keeping with quality. But, it is not true: it is far from truth. So far as Government is concerned we are trying to procure almost all foodgrains which are available in the State including Jowar. This year we have frantically tried to procure jowar in almost all north Karnataka areas. But, unfortunately, due to the prevailing drought conditions we were not able to procure to the extent we had envisaged as our target. He has also raised another point i. e., why some sort of disparity is prevailing in the distribution of sugar between urban and rural population. Sir, as I have already mentioned that so far as the allotment of sugar is concerned, it is the Government of India which allots Sugar. It is not on the basis of our requirements, but it is based on the availability of sugar in the central pool which is held by the Government of India. Sir, on the basis of the last census i. e., 1971—if we work out allotment of sugar per capita in this State, it comes to about 425 grams to each individual. If we work out on the basis of 1980 census the per capita sugar allotment comes to about 395 grammes. Under these circumstances you can well imagine: after all, within this limited quantity what best the Government can do? Therefore, without taking any definite formula, we have adopted certain methods to make allotment out of the existing sugar release by the Government of India to the satisfaction of rural as well as urban population. That is why, at present, as against our allotment of 14, 270 tonnes of levy sugar per month, we are issuing one kg. per unit subject to the maximum five Kgs to each card holder in the urban area and about 2 Kgs per card in the rural area. So, this is the ratio we have fixed to distribute these 14,270 tonnes which we are getting from the Government of India. Again the hon. Member has referred to Palmolein oil that although large quantity has been allotted to the South Kanara District, no where it is reaching consumer. Sir, I cannot agree with the hon. Member since we are making the allotment of Palmolein oil through our district managers and district managers will be issuing this oil to fair price shops as against the allotment order of the Deputy Commissioner. So there is least possibility of pilferage of this oil. But, unfortunately, some incident took place in South

Karnara wherein as per the report of the Deputy Commissioner two individuals were holding a stock of nearly 2,000 litres of palmolein oil. Neither they were the owners of fair price shops nor they were entitled to distribute palmolein oil released by the Government. As a result of which, the police have seized the oil and the same has been handed over to the Taluka Marketing Society. Cases have been booked against two persons by name Hyder and Abubakar under the Essential Commodities Act. One of them has already been released on bail.

We have asked the COD to take up detailed investigation and report to the Government in the matter. Not only that, the Government has also taken an administrative action against one of the officials of the Food and Civil Supplies Corporation. One Assistant Manager has been kept under suspension. Two Clerks were also suspended, but subsequently they were reinstated since they were only issuing authorities as per the allotment order. One more person serving as Food Assistant of the district deputed from the RDC Department who was involved in this case has been repatriated with a direction to take disciplinary action against him.

SRI B. A. MOHIDEEN.—What about the Janata Bazaar ?

SRI MANIK RAO PATIL —As I have already told, the whole matter is entrusted to COD. It is only after receiving a detailed investigation report from them. That the Government would be in a better position to take concrete action in the matter. I do not feel there is anything more to be elaborated on this case.

The hon.—Member Sri B. A. Mohideen urged for the sufficient supply of textile cloth. Sir, I must mention here that this commodity is supplied by the Textile Commissioner which comes under the jurisdiction of the Government of India. Therefore, whatever quantity we are getting is distributed mainly in rural parts of our State. The Janata Bazaars are very much popular for this. Everywhere, there is a great demand for this textile cloth, but unfortunately we are not getting it to the extent we require.

The hon. Member also mentioned that some strong measures should be taken to stop adulteration at every stage. Sir, these societies and particularly Legislators, everyone of us are equally concerned about this menace. But the subject of adulteration comes within the purview of the Department of Health. In fact, they must gear up their machinery and take a serious note of this menace existing in the society. Unless, some social responsibility is fixed or some vigorous measures are taken, this menace is not going to be stopped. So far as the Food Department is concerned,

we have tightened up all our administrative machinery to see that wherever such adulteration cases are noticed, they should be taken serious note of.

SRI B. A. MOHIDEEN.—How many people have been convicted under the change of adulteration of food, so far ?

SRI MANIK RAO PATIL.—Sir, as I have already mentioned, it is an unfortunate thing that this subject does not fall within the jurisdiction of the Food Department. Neither I have the machinery to enforce the provisions of this Act nor I have been empowered to take action on such cases. Therefore, the question of furnishing the information with regard to the number of persons convicted for adulteration of food does not arise here at all.

During the course of the debate the hon. Member Sri Damodar Mulki submitted that they do not grow the fine variety of rice in South Kanara and whatever rate is fixed for the procurement of coarse rice is being paid to them. Whereas in other parts of our State, irrespective of the variety, the price fixed for fine variety of rice is being paid. Sir, it is not the fault of the government. It is by an accident of the location of South Kanara geographically in such a place that they cannot grow fine rice. In what way, can I help them to bring uniform price ? Therefore, I express my inability to bring about uniform price for fine as well as medium variety of rice. As long as variety of rice is procured, this variation in prices will also be there.

The hon. Member also submitted that the levy price should be a realistic one. To this, I must say, as far as the government is concerned, every year whenever this Agricultural Price Commission takes up fixation of price for levy foodgrains, the Government of Karnataka is always generous and sympathetic towards farmers. Over the last couple of years, they are recommending for a very realistic price, but it is upto the Government of India to take a decision. Therefore, we have got a least say in the affairs of fixation of levy price. With regard to drriage and consequent loss of weightment, I have already explained that at present, we are giving sufficient margin for drriage.

The hon. member also raised a point that Kerosene should be provided to farmers. At present, we are getting about 22,000 tonnes of Kerosene oil. From the last couple of months we are in a very comfortable position. Practically, there is no difficulty whatsoever for supplying adequate quantity of Kerosene to the farmers of South Kanara district. I am happy to refer here about one point.

The other day sole agent of North Kanara district who happened to be holding a large quantity of kerosene came here all the way from North Kanara frantically and approach the Government with a request to decontrol Kerosene oil since it had become a problem to unload the stock accumulated since a month or so. Kerosene position is quite comfortable. If at all, the Hon. Member faces any difficulty in getting Kerosene, I assure my learned friend, round the Clock he can contact me and my officers will make available ample quantity required by South Kanara people.

A number of hon. Members have submitted that cement is not being properly distributed regarding which I will say one or two points later on.

During the course of the debate, it was alleged that rice price is going up in South Kanara due to non-supply by the FCI. It is not correct to say so far as the rice is concerned. We are in a better position to meet the required demand of the people. As on 30-6-1981, the stock position of foodgrains with the FCI is, Rice-29,644 tonnes and Wheat-60,577 tonnes. Therefore, there is no reason as to why the FCI should not release the rice. If there is any specific complaint from any district, I will look into it and bring it to the attention of the Ministry of Food and Agriculture, Government of India.

The Hon'ble Member also referred to a point that certain types of hullers should be exempted from the modernisation. As you are aware, the Government of India have given certain guidelines to avoid the wastage of Rice and to get a better result out of the Paddy hulling that all such of the mills which cannot properly hull the Rice should be modernised. According to the guidelines, we have issued notices all over the state that wherever such out-dated hullers are existing to take up the modernisation work within a stipulated period. In case they fail to take up this work their licences will be cancelled. This view has been taken on a more scientific ground when the country is facing food crisis and we cannot allow these out-moded and improper hullers to continue. So, I regret my inability to exempt certain types of hullers from the modernisation.

Hon'ble Member Sri V. V. Pattar has referred that distribution system should be geared up and one of the remedies he suggested is that there should be people's participation. Unless there is people's participation, it is very difficult to have a full-proof public distribution system. I full share the views expressed by the hon'ble Member that in a democratic setup there must be peoples' participation. Without peoples' participation, no Government can exist.

It is my firm belief and conviction But he must bear in mind that in all these distribution works which we have undertaken in every nook and corner of the state, we are mainly involved with the Co-operative societies, we Again, the Co-operative societies are headed by public representatives. So, is it not worthwhile to consider that there is peoples' participation? Apart from this, we have constituted 20 Point Programmes Implementation Committees in every taluk and in every district. In all these committees, almost all the hon'ble Members of this House and other Members like Taluk Board Members, Chairmen are also the Members and one of the subjects in these Committees is to review the food situation in their respective taluks and districts periodically. So, as things stand today, we cannot say that there is no participation from the people. But if the hon'ble Member has any other idea in his mind regarding peoples' participation, I will gladly welcome it. The Hon'ble Member also suggested that there must be Consumer Movement and this Movement should be geared up in the state. As far as I know, there is a body functioning in the State under the name of Consumers' Societies' Movement and one Smt. Mandanna M.L.C., is the head of this institution. A couple of months back I had presided over a function and found that this body is functioning in the right direction and a number of times they are bringing lot of representations and other things. But I believe that mere existence of one such institution in the state capital may not serve the purpose but all the legislators and my colleagues should take up this matter of the taluk and district level and whatever is possible on behalf of the Government to strengthen these organisations. I am always there to welcome their suggestions and extend my helping hand and co-operation.

Hon'ble Member Sri Kapu Sanjeeva Shetty referred to one point that quality control should be maintained. I think the hon'ble Member might have referred to the Rice supplied in South Kanara. Sir, I have observed one peculiar feature in South Kanara. They do not like rice supplied from outside. They want that Paddy should be supplied from outside and that has to be hulled in their mills only and with that rice they will be satisfied. I can realise their sentiments and I am supplying Paddy from Shimoga and other places to hull in their mills. About the Controlled Cloth quota to be increased, I have already explained my difficulties and the hon'ble Member has also mentioned about Cement supply to be improved. I will speak about that later on. He has also raised a point that why wheat products are not sufficiently available in the market whereas in the

adjoining states they pay Rs. 5 or Rs. 10 more and get any quantity of these food grains. I full agree with him that there is some difficulty and I recall that about one or two months back I have issued a number of statements about this irregular supply of Wheat position. In fact after assessing the food situation in the month of March, I went to Delhi to explain to the Minister for Food and Agriculture about the existing situation in the state and I submitted an elaborated booklet in which I have assessed the requirement of various food-grains including Rice, Wheat, Sugar, Kerosene, etc., Thereafter, I went along with the Hon'ble Chief Minister to emphasise again on the Ministry of Food and Agriculture that out of 19 districts, 15 districts are affected due to drought and as a result neither we are able to make large procurements in those drought affected areas nor we are able to procure sufficient quantity of foodgrains in other parts due to various political reasons and I requested them to enhance the existing quota and I also emphasised that unless the existing quota is enhanced it, will be very difficult for the Government of Karnataka to keep the supply position in order in the coming months. But unfortunately till today, the Government of India have not responded favourably and they have not even acknowledged my letter. I am very sorry to say that even during last time, I went to Delhi and I made a clear-cut proposal that since it is the responsibility of the Government of India to meet the requirements so far as Foodgrains are concerned, they should accept this responsibility and enhance the quota. In case if they are not going to accept this responsibility, they should allow us to make our own arrangements by making an open market purchase wherever possible.

12-30 P.M.

But ironically it is strange that the Government of India have neither accepted our request to enhance our quota nor have allowed us to make purchase in the open market. This is the position today. I do not know what happens in the coming three months in case the weather conditions fail to reach up to our expectations. But I assure this august House that the present leadership is committed to meet the requirement of the people, come what may. We will not allow the people to suffer. We will maintain the supplies of essential commodities by any means. That much I can assure to this House.

Apart from this, some hon. Members have stated that the Societies should be involved on a large scale in the distribution system. I fully agree with them. I think, at present we are functioning on that policy only. Sir, there are about 14,000 shops in the entire States. Out of them, nearly 800 or so are in Bangalore City. I think

by and large, we have entrusted this job of distribution of essential commodities mainly to the co-operative societies. But wherever co-operative societies are not viable or are not coming forward, we are diverting this job to other agencies like Village Panchayats or some other Associations or some individuals. If the co-operative societies are not coming forward and if they are not financially sound, the only alternative is to think of some other arrangement. Because societies are not coming forward, we cannot hold up the supply of essential commodities to the rural people. With these few words, I thank the Chair for having given me an opportunity to explain about the activities of the Department. I request the hon. Members to approve the Demand.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I will give chance to all the hon. Members one by one. Hon. Member Sri Mallur Ananda Rao can ask clarifications,

ಶ್ರೀ ಮಳ್ಳೂರು ಅನಂದರಾವ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಮಳ್ಳೂರು ಅನಂದರಾವ್.—ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಪುಟ ೧೦ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್‌ನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ತಲುಪಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕ್ರಾಮ ಬಂದಿದೆ, ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಬಿತ್ತನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ರಾಗಿ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ೧.೦೦ ಪೈಸೆಗೆ ರಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ೧.೯೦ ಪೈಸೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಬಜಾರುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಲೆ ೨.೨೦ ಪೈಸೆಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ರಾಗಿ ಸಿಗದ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಹಿಂದೆಗಡೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಒಪ್ಪನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್‌ಮಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು?, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇವತ್ತು ರೈತರು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ರಾಗಿ ಔರೂಪಿಯ ಕೆ.ಜಿ. ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಗೌರವೇಂಟ್ ಕಮಿಟಿಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಅಡ್ಡಾನ್ಸ್ ಆಗಿ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕ್ಲಾಸ್ ಶ್ರೀ ಕ್ಲಾಸ್ ಫೋರ್ ನೌಕರರಿಗೆ. ಈಗ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿಜಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು? ಪುನಃ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಾನ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪಿಸುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಶುರುಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿದೆ ಅದು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಡಿಪೋಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೇಷನ್ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳ ಸಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಣೆಲಾಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ೨೦೦, ೩೦೦ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೊಣೆಲಾಗಳಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬೆಂ

ಕೊರನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪರ್ಮಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿರ್ದೋಷ ಪದವೀಧರರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅವರಾಬಿಕಾಂ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಇಬ್ರಾಹಿಂರವರು ಆಹಾರ ಮಾಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿ ತೆರೆಯಲು ನಾನೇ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಪುಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ನಿರ್ದೋಷಿ ಬಿಕಾಂ ಪದವೀಧರನಿಗೆ ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋ ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏನೆಂದರೆ ತಾವು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ, ನಿರ್ದೋಷಿ ಪದವೀಧರರುಗಳಿಗೆ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಟಾಪ್ ಪ್ರಿಯಾರಿಟಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಬರೇ ಕ್ಯಾಪಟಲಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಅಂಗಡಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಕಾಪು ಸಂಜೀವಶೆಟ್ಟಿ.—ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ವೇದಲು ಕೊಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಮಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೊಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ೩.೫೦ ಪ್ರೆಸೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ೮.೫೦ ಪ್ರೆಸೆಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹೀಗೆ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗೋಡೆಗೇಲ ೬ ರೂಗಳು ತಾವು ಕೊಡುವುದು ೫ ರೂಗಳು. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೊಟೇಲುಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಟೀಟ್ಸ್ ಅಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದ ಕೋಸ್ಟರ ದಯಮಾಡಿ ರಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ೮, ೧೦ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಶಾಸಕರುಗಳ ಒಂದು ಮೀಟಿಂಗ್‌ನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ನಾವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಿರ್ದೋಷಿ ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಫೇರ್‌ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲೇಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

SRI MANIK RAO PATIL.—Hon. member Sri Mallur Ananda Rao wanted to know the total number of ration cards distributed. In Bangalore City we have distributed 37,95,750 cards...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಅಷ್ಟು ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ,

MR. DEPUTY SPEAKER.—You may please verify and tell,

SRI MANIK RAO PATIL.—It is 37,000 cards. He also referred about the misuse of the pamolein oil. I think, my hon. friend is very uncharitable towards the Food Department. We have adopted such a system of distribution of palmelein oil which probably no where else has been adopted. Not even a kilo of palmelein oil is being distributed from any other source than the Fair Price Shops. So, how can there be such a large scale pilferage of palmelein oil to hotels or any other place? I can understand that in such a big operation like this there may be isolated case of pilferage of oil. Totally to say that no palmelein oil has come from Fair Price Shops is far from truth.

He also asked about the supply of rice to Government employees Still we stand by that policy. In the month of January 1981, we have given one quintal rice to each employee. The other day the

representatives of Class IV employees met me and I have also discussed with my officers in this connection. We are meeting the requirements of Class IV employees since they hail from the lowest cadre of the administration. They also deserve all sympathetic consideration.

He has also raised a point about the unemployed graduates. Applications from these graduates have been called for on 14th August 1980. We have received about 307 applications in all and we have constituted a committee consisting of Joint Director, Food & Civil Supplies (Informal rationing), Joint Director of Social Welfare Department and also the Deputy General Manager of State Bank of Mysore. This Committee interviewed for 3 days i.e., on 26th, 27th and 28th and only 77 out of 307 have appeared before the Committee for interview. Out of this 77, the Committee was able to identify about 47 beneficiaries including 7 belonging to SC/ST. I am sorry to say that out of this 47 also, 29 beneficiaries so far secured premises and for the remaining persons, the where about is not yet known till to-day. I have full sympathy for all unemployed graduates but the tendency of the graduates is that they want a chair for sitting and a monthly income of Rs. 200. They do not like to do hard work. After all, running fair price shop is not an easy job. There, one has to work hard and only then he can expect something. There is no basis in my friend's argument that we are not giving preference to unemployed graduates. It is also practically not possible to accommodate all the unemployed graduates under the Fair Price Shop Scheme. After all, we have got our limitations. When we open a Fair Price Shop, a certain quantum of work load also has to be given so that it should be remunerative and it should function objectively. Therefore, we have got our own limitations for granting fair price shops to the unemployed graduates. I think this will satisfy hon. member.

SRI BHIMANNA S. KHANDRE.—Sir, the Government is not a business man. What is the difference between the levy price and the support price? If they are same, then I want to ask the Government whether they are purchasing the foodgrains or coarse grains at the rate of support price? If it is so, where is the difference. From the year 1973 to 1976 they have purchased for about Rs. 50 crores when the rate of commodities and foodgrains were high as against the support price or the levy price and when it was lesser than the price fixed by the Government, then from the year 1977 to 1980, they have purchased for Rs. 12 crores, 32 crores and Rs. 30 crores. ಇಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು? ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಸರ್ಕಾರವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ರೇಟ್ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅವಾಗ ಖರೀದಿ

ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಈ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೋ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದುಸಾರಿ ೩೨ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ೬೦ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ಅವಾಗ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿತು. ಕಡಿಮೆ ರೇಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಖರೀದಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ೨೦ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳ ರೇಟ್ ಏರಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಖರೀದಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. I want to know from the Government whether the Government is a businessman. If they want to support the farmers, why they are not purchasing foodgrains and coarse-grains when the market rate was less than the price fixed by the Government. The next point is about parity price. Mr. Pattar spoke about this but there is no reply for this. If a farmer wants to purchase cement or anything from the businessmen or they want to purchase a bag of paddy, they could have purchased in the year 1970 some 10 bags. Now also it must be on the parity basis. What is the policy of the Government? Whether they are ready to give the parity prices equal to the industrial goods? ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಈ ಮಿಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೇ ಏನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು?

ಇನ್ನು ೩ನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಧಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ.....

MR. DEPUTY SPEAKER I will not allow. You ask clarifications. Don't make speech

SRI BHIMANNA S. KHANDRE—I want to know the details.

MR. DEPUTY SPEAKER—After the reply, now it is not possible Mr. Khandre. You ask clarification.

SRI MANIKYARAO PATIL—Sir, let me make it clear that the Civil Supplies Corporation is not a trading organisation. It is service organisation created by the Government of Karnataka for some specific purpose.

Secondly, probably he has mistaken while I was referring about the turnover of the Corporation. We know it has come down. The turnover certainly is pertaining to the procurement of the paddy. But, it includes all other business also and all other transactions which the Supply Corporation has undertaken. He is also good enough to ask about the support-price as to why the Government is not coming forward to purchase at the support-price. The support-price is mainly maintained by the Corporation in order to help the farmers whenever the price of their commodity is going quite below the economic price. So, naturally when the rural market price is considerably higher than the economic price, these have been fixed 108 or 110 days immediately, people never come forward to sell their commodities at the support-price. Support-price will be helpful only during the period of crisis to the farmers. Therefore, you must

understand that we are in no way concerned with the fall of procurement or increase of procurement on the offer of support-price.

SRI BHEEMANNA KHANDRE.—Please allow me. I want two things. ಈ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಎನಿದೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಪಂತ್ರಿಯವರು ಡೆಪುಟಿ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಮಿಲಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡ ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಏನು? ರೂರಲ್ ವರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈ ಮಿಲಿಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ತಾವು ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಫುಡ್‌ಗ್ರೈನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಗೌರವಂಟ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ರೂರಲ್ ವರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ರೂರಲ್ ವರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. You please calculate all these things in each taluk that you made the distribution in equivalent quantity. May I know from the Government whether these goods have been distributed in each taluk equally?

SRI MANIK RAO PATIL.—Sir, as I have mentioned, the fixation of levy price is not within our hands. There are certain formulae. The levy price is fixed on the basis of all-India policy. Secondly, he wanted a parity between the industrial goods and agricultural goods. Again, I must say that it is beyond our competence. I am not the authority or the Government of Karnataka is not the authority to take and examine this entire issue. This issue pertains to the national policy. I do not think I can say better than this on this issue.

As on to-day there are 8,842 rice mills in our Karnataka. If hon. Member wants or anybody wants a licence anywhere in the rural parts or anywhere the Government will examine after taking into consideration the existing capacity of the mills. If any surplus licences are to be issued the Government will definitely take the positive step.

ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ ಮುಲ್ಕಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಈಗಾಗಲೇ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆರೋಸಿನ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಉಂಟು, ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಹುಶಃ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು—ಈ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ ಕೆರೋಸಿನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಕೆರೋಸಿನ್ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ತಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಡ್ರೈಯೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೇಟ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ. ಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಪುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಅದನ್ನು ಅಲೋ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ೧೯೭೩ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಡ್ರೈಯೇಜ್‌ಗೆ ೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ೧೯೭೫ ರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ. ನವರನ್ನು, ಕರ್ನಾಟಕ ಪುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರನ್ನೂ ಪುಡ್ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ರವರ ಚೀಫರ್‌ಗೆ ಕರೆದು ೨-೩ ಸಲ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಸಹ

ಕಾರ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಟಿ.ಎ.ಪಿ.ಸಿ.ಎಂ. ನವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರನ್ನೂ ಕರೆದು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೀರಾ? ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೂರನೆ ಯದಾಗಿ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಸಮ್ಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಂಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಸ್‌ಗೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ೧,೧೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೭೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ೮೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್, ಮೇನಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್, ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ೫೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಫುಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರಿಗೆ ನೀವು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಸರ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಹಲ್ಲರ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವೊಪನ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಸಮಯಾವಕಾಶ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರೊಳಗೆ ಮಾದ್ರನೈಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆದೇಶ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕು.

SRI MANIK RAO PATIL.—Sir, regarding the Kerosene supply in the month of November when the South Kanara is likely to face some difficulty, I assure the hon. Member I will take all precautionary measures.

Secondly, about the drriage, we have also given this margin of 3% rate from 1975-76 and 1977. 3% is more than sufficient and there is no least scope for further consideration. Thirdly, about the extension of time. If the hon. Member is so keen, I do not mind to give concession up to the end of this month.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ೩೭ ಸಾವಿರ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಇನ್ನೂ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ ೪ ಲಕ್ಷ ೧೩ ಸಾವಿರ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ದಾಗಿ ಈ ಪಾಮೋಲಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಾರ್ಡ್‌ದಾರರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಜನತೆಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಂದಾದರೂ ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಫೇರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋದವರ ಹತ್ತಿರ ಇರುವಂಥ ಬೋಗಸ್ ೩೦೦ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು, ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಯಿಲ್ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ಕೇಜಿಗೆ ೧೨ ರೂ. ನಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಎಂ. ಆನಂದರಾವ್ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಬೆಂಗಳೂರು ಜನತೆಗೆ ಇದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು.

SRI MANIK RAO PATIL.—Sir, as I have already explained before this House, we are taking all measures to eradicate this bogus cards.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ೩೦೦ ಬೋಗಸ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಆಯಿಲ್ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಎಂಟು, ಪಾಡು ತಕ್ಷಣ ಮಾರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಪಾಮೋಲಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನತೆಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

SRI MANIK RAO PATIL.—That is the reason why I am telling that the Government has already taken the distribution of new cards. Once the distribution of these new cards is completed, automatically the elimination of these bogus cards will be there. Once the bogus cards are eliminated there will be least scope for doing this mischief.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ಚೌಡಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಅಲಾಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಚೀಲವನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿದಾಗ ೫೬ ಕೇಜಿವರೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಸಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರಾವತಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ತರಹ ಕಂಪ್ಲೆಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ತಾವು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ರಬ್ಬರ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಗೌರೆ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನಿಂದ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ. ಈ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಾರ್ ಮತ್ತು ಷೆಲ್ಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಏನೋ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್‌ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್‌ಗೆ ಯಾರೂ ಯೋಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಗೂ ತಾವು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಮಾನೇಕ್‌ರಾವ್ ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಾನೂನು ತಂದ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅವರು ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಬಜಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ.

೧೦೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸರ್ಕಾರ ಕಟುವಾದ ಕಾನೂನು ತಂದ ಮೇಲೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್‌ಾಗಿ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಕಾನೂನು ಅಮಾಲು ಬಜಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. Regarding cement, infact my colleague referred to it in the morning also. There is a short supply in the allotment from Government of India itself. Even then we are trying our best to get as much cement as possible. As a result of that every quarter we are getting some additional quota also and we have taken particular care to allot more cement to the rural population keeping the interests of urban areas also. I am sure in the coming two or three months the position will be considerably improved. Shortage of cement is certain because it is a sort of peculiar commodity. We cannot help it. When one cement bag has to be transported from one place to other, certain shortage is bound to be there. There is scarce because human weakness is also involved.

ಶ್ರೀ ಕಾಪೂ ಸಂಜೀವಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಾವು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಡಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಿಪೋಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಟ್ಟಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಈಗ ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅಕ್ಕಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸು ತ್ತೀರಾ?

SRI MANIK RAO PATIL.—Sir, I have not told in that sense. If my hon. member feels that his feeling has been offended, I apologise to him. But by and large what I am telling is, the rice-mill owners

in that district have always adopted this method and they have tried and preferred to get paddy from outside and hull in their mills. So we are meeting that requirement also. But I assure the hon. members that we will supply rice upto the mark upto their expectation.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 1,35,66,000 on Revenue Account and Rs. 21,65,03,000 on Capital Account inclusive of the sum granted ‘on account’ be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March, 1982 in respect of Demand No. 20. —“Food and Civil Supplies.”

The motion was adopted and the Demand was granted

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Demands pertaining to the Hon'ble Minister for Law and Parliamentary Affairs will be taken up tomorrow. Now the House stands adjourned to meet tomorrow at 1-00 P.M.

The House adjourned at Five minutes past One of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday the 14th July 1981.